گزارش

همه آنچه باید از اسماعیل کارتال بدانید

دومین ترک تاریخ پرسپولیس

مهدی مرسلی: پس از اخراج خوان کارلوس گاریدو از پرسپولیس، گمانه‌زنی‌های بسیاری درباره گزینه‌های هدایت سرخ‌پوشان مطرح شد. در نهایت، قرعه به نام اسماعیل کارتال افتاد، مردی که حالا به دومین سرمربی ترکیه‌ای تاریخ این تیم پس از مصطفی دنیزلی بدل شده است.

■ کارتال؛ مردی با کارنامه‌ای پربار در سوپرلیگ ترکیه

این مربی ۶۳ ساله که متولد استانبول است، سابقه‌ای طولانی در فوتبال ترکیه دارد. او در دوران بازی، ۱۱ فصل در پست دفاع راست برای تیم‌های سوپرلیگ ترکیه به میدان رفت و ۲ بار با پیراهن فنرباغچه قهرمان لیگ شد. همچنین در بین سال‌های ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۵، ۶ بار پیراهن تیم‌ملی ترکیه را به تن کرد.

■ شروع دوران مربیگری در قره‌بوکایسپور

کارتال از سال ۲۰۰۰ در ۳۹ سالگی، با تیم قره‌بوکایسپور وارد عرصه مربیگری شد. از آن زمان تاکنون، طی ۲۴ سال گذشته، هدایت ۱۳ تیم مختلف را بر عهده داشته و نزدیک به ۴۰۰ مسابقه را در کارنامه خود ثبت کرده است. او در ۳ مقطع مختلف سرمربی تیم فنرباغچه شد. شروع آخرین دوره حضور او در این باشگاه به فصل ۲۲-۲۰۲۱ برمی‌گردد؛ جایی که در ۲۱ بازی موفق به کسب ۱۲ پیروزی شد و تنها ۴ شکست داشت.

■ عملکرد درخشان در فصل ۲۴-۲۰۲۳

در فصل ۲۴-۲۰۲۳، کارتال بار دیگر هدایت فنرباغچه را بر عهده گرفت و آماری خیره‌کننده به جا گذاشت: ۵۷ بازی، ۴۵ پیروزی، تنها ۶ شکست و کسب ۹۹ امتیاز از ۳۸ بازی لیگ. با این حال، گالاتاسرای با هدایت اوکان بروک و ۱۰۲ امتیاز، جام قهرمانی را از دست او ربود. فنرباغچه در آن فصل نایب‌قهرمان سوپرکاپ شد، در مرحله یک‌چهارم نهایی جام حذفی به آنکاراگوچو باخت و در لیگ کنفرانس اروپا، پس از صدرنشینی در گروه، در یک‌چهارم نهایی مغلوب المپیاکوس شد؛ تیمی که در نهایت با شکست فیورنتینا به قهرمانی رسید.

■ کارنامه‌ای پربار با ۵۲ درصد پیروزی

کارتال در طول دوران مربیگری خود، تجربه هدایت تیم‌های متعددی از جمله سیواس‌اسپور، آلتای، ماردین‌اسپور، ملطیه‌اسپور، غازی‌انتب‌اسپور، قونیه‌اسپور و آنکاراگوچو را در کارنامه دارد. او در مجموع ۳۹۸ بازی روی نیمکت تیم‌های مختلف نشسته و به ۲۰۷ پیروزی، ۸۷ تساوی و ۱۰۴ شکست دست یافته که معادل ۵۲ درصد نرخ برد است.

■ چشم‌انداز حضور در پرسپولیس

اسماعیل کارتال، با پیشینه‌ای سرشار از تجربه و موفقیت، حالا مأموریت دشواری در پیش دارد: هدایت یکی از پرافتخارترین تیم‌های آسیا. باید دید آیا او می‌تواند همانند دنیزلی، نام خود را در تاریخ پرسپولیس جاودانه کند یا خیر.

نگاه

ژنرال‌ها در صف برکناری؛ چه زمانی نوبت سیاسیون می‌رسد؟

ادامه از صفحه اول

نتانیاهو پیش از این، تنها در مصاحبه‌ای، به خاطر نقش خود در این شکست عذرخواهی کرد و گفت بعد از جنگ، کمیسیون مستقلی تشکیل می‌شود و همه حتی من باید به سؤالات سخت پاسخ دهند.

البته نتانیاهو تاکنون در عمل، هیچ وقعی به درخواست مخالفان و خانواده‌های اسرا، مجروحان و کشته‌شدگان جنگ ۱۶ ماهه و روز نخست عملیات (۷ اکتبر) برای تشکیل کمیته تحقیقات دولتی ننهاده است.

ماجرا چیزی شبیه اتفاقات بعد از جنگ «یوم کیپور» در سال ۱۹۷۳ است که اسرائیل جنگ را با غافلگیری بزرگی آغاز کرد و اگرچه در نهایت توانست خودش را نجات دهد اما تبعات ناشی از آن غافلگیری که اسرائیل را تا مرزِ نابودی هم پیش بُرد، دولت وقت (به نخست وزیری گلدا مایر) را به سقوط کشاند و «موشه دایان» وزیر جنگ وقت را که بعد از جنگ ۶ روزه در سال ۱۹۶۷ به اوج محبوبیت رسیده بود، به چهره‌ای منفور تبدیل کرد و زلزله‌ای در ساختار نظامی و امنیتی اسرائیل ایجاد کرد.

حماس ۷ اکتبر ۲۰۲۳/ ۱۵ مهر ۱۴۰۲ با ضربه بزرگ امنیتی و نظامی‌ای که به نتانیاهو زد، اسرائیل را به وضعیت ۵۰ سال قبل برگرداند و ارکان و ساختار آن را به چالش کشید.

امروز بعد از ۴۷۰ روز جنگ تمام عیار و اعلام آتش‌بس با حماس، کسی در اسرائیل احساس پیروزی ندارد و خوشحالی‌های عمومی فقط به دلیل این است که جنگ تمام شده و تکلیف اسرا مشخص می‌شود و زنده یا مُرده از دست حماس آزاد می‌شوند؛ اسرایی که خیلی‌ها معتقدند برای نتانیاهو در اولویت نبودند و فشارهای خارجی از جمله آمریکا بود که تکلیف آنها را مشخص کرد.

از طرف دیگر، تندروهای داخل ائتلاف دولت هم معضل بزرگی برای نتانیاهو هستند، «ایتامار بن‌گویر» و «بزالل اسموتریچ» رهبران ۲ حزب «قدرت یهود» و «صهیونیسم مذهبی» بشدت با این توافق مخالفند و مثل بسیاری در اسرائیل، آن را زانو زدن در برابر حماس می‌دانند و بن‌گویر همان طور که گفته بود، از دولت استعفا کرد.

البته استعفای بن‌گویر و کنار رفتن حزب متبوعش (قدرت یهود) از ائتلاف با «لیکود»، به تنهایی منجر به سقوط دولت نمی‌شود اما این اتفاق در صورتی که اسموتریچ نیز بخواهد راه بن‌گویر را برود، خواهد افتاد.

اسموتریچ اعلام کرده این توافق را شکست در برابر حماس می‌داند و تهدید کرده اگر دولت مجدداً به جنگ با حماس برای نابودی آن برنگردد، او و حزب «صهیونیسم مذهبی» از ائتلاف خارج می‌شوند.

ادامه روند ناکامی‌های استقلال با موسیمانه این بار در انزلی

از چاله جواد به چاه موسیمانه

بر خلاف آنچه هواداران استقلال می‌پنداشتند، آرزوهای‌شان به هیچ انگاشته شد. قرار بود جواد نکونام برود و با جذب یک سرمربی خارجی، قطار استقلال به ریل موفقیت بازگردد اما زهی خیال باطل! استقلال این روزها به مراتب بدتر از زمان جواد نکونام است. تیمی سردرگم، ضعیف و پر از هیچ. نمی‌داند چه می‌خواهد. در زمین فقط زمان را می‌گذراند. تنها ارزشش نبردن است. آنچه دیروز در انزلی دیدیم، تلاش عجیب و مضحک برای نبردن بود. او فقط آمده تا نبازد و بعد بگوید تیم من فلان بازی نباخته است. شروعش خوب بود اما هر چه گذشت، دیدیم این مربی آفریقایی دوای درد آبی‌ها نیست. استقلال در دومین بازی خود در شروع نیم‌فصل دوم، ضعیف و سردرگم نشان داد. تساوی دیروز در انزلی، هفته هفتم تساوی موسیمانه در لیگ برتر بود و مشخص نیست آیا او می‌تواند استقلال را به ساحل آرامش برساند یا خیر. پاسخ تقریباً مشخص است: یک «نه» بزرگ. باید دید مدیران هلدینگ خلیج‌فارس تا چه زمانی او را تحمل می‌کنند. آیا به او فرصت بیشتری می‌دهند؟ هواداران استقلال می‌گویند این وقت‌کشی محض است و باید طی چند روز آینده یا هفته‌های آتی دید واکنش هلدینگ به این نوع عملکرد موسیمانه چیست. از ما می‌پرسید؟ می‌گوییم وقت تلف کردن است. حتی یک مربی ایرانی درجه ۲ هم به مراتب تیمش بهتر از او بازی می‌کند. استقلال با موسیمانه از چاله نکونام به یک چاه عمیق افتاد. چاهی بی‌پایان، سیاه و بس هولناک. نگاهی به جایگاه استقلال در جدول لیگ برتر بیندازید، معنی هولناک را می‌فهمید. آنها در منطقه خطر هستند. از این ترسناک‌تر؟ خدا به دادشان برسد.

■ شعارهای جنجالی علیه موسیمانه

اگر پای‌تان به انزلی رسیده باشد، خوب می‌دانید ورزشگاه «سن‌سیروس» همیشه جوش و خروش خودش را دارد؛ جایی که دیروز نه ملوانی‌ها، بلکه هواداران خود استقلال با فریادهایی آتشین، تیم و سرمربی‌شان را بدرقه کردند. صدای «حیا کن، رها کن» این بار به موسیمانه رسید؛ سرمربی خوش‌نامی که حالا زیر تیغ انتقادات آبی‌ها قرار گرفته است. داستان از اینجا شروع شد که استقلال بعد از شکست تلخ مقابل شمس‌آذر، دوباره از دست دادن امتیاز را در انزلی تجربه کرد؛ این‌بار مقابل ملوان. شاید تساوی در این بندر مه‌آلود و همیشه دشوار، روی کاغذ چندان بد به نظر نیاید اما وقتی کارنامه این فصل استقلال را نگاه کنید، معلوم می‌شود چرا صبر هواداران تمام شده است. در «سن‌سیروس»، هواداران آبی به جای تشویق، شعارهای سنگینی نثار تیم محبوب‌شان کردند. انگار نه انگار همین چند ماه پیش برای بازیکنان و کادرفنی کف می‌زدند. پیتسو موسیمانه، این مربی اهل آفریقای جنوبی که با هزار امید و آرزو به تهران آمده، حالا سوژه اصلی شعارها شده است. فریاد «حیا کن، رها کن» امروز مثل پتکی روی سکوی استقلالی‌ها فرود آمد؛ سکوهایی که حالا به جای تکیه‌گاه، بیشتر شبیه میدان قضاوت شده‌اند. اما این فقط موسیمانه نبود که زیر فشار شعارها قرار گرفت. بازیکنان استقلال هم کم ناسزا نشنیدند؛ سکوها یکی‌یکی آنها را نشانه گرفتند و جو ورزشگاه، عجیب و سنگین شد. انگار حالا هیچ‌کس در استقلال، از بازیکن گرفته تا کادر فنی، مصون از انتقاد نیست. حالا سوال این است: مدیران استقلال، که هفته گذشته بعد از شکست مقابل شمس‌آذر با موسیمانه جلسه فوق‌العاده برگزار کردند، چه نقشه‌ای برای این بحران دارند؟ آیا دوباره دست به تغییرات می‌زنند یا سعی می‌کنند این آتش را خاموش کنند؟ هر چه باشد، این روزها در استقلال از آرامش خبری نیست. اگر این روند ادامه پیدا کند، شاید آبی‌ها روزهای سخت‌تری در پیش داشته باشند.

تقابل حساس پرسپولیس - تراکتور مقابل چشم کارتال در آزادی

روز تسویه

هفته هفدهم لیگ برتر، وعده‌ای دارد که هر چه فوتبال ایران زیر پوستش پنهان کرده، یکجا رو کند. یکشنبه‌ای که بوی باروت می‌دهد؛ از رفسنجان و اصفهان تا آزادی. در این میان، همه نگاه‌ها به رویارویی پرسپولیس و تراکتور دوخته شده است. قرمزهای تهران که هنوز از شوک تغییرات نیمکت‌شان بیرون نیامده‌اند، باید به مصاف صدرنشین مقتدر لیگ بروند؛ تیمی که صدر جدول را با دندان نگه داشته است.

■ مس - فولاد

مس رفسنجان با خاطره تلخ گلباران هفته قبل مقابل تراکتور، حالا در خانه میزبان فولاد خوزستان است. اما تاریخ به مسی‌ها امید می‌دهد؛ آنها از روزی که پای‌شان به لیگ برتر باز شده، فولاد را نبرده‌اند یا با تساوی از میدان خارج شده‌اند. از آن سو، فولاد تیمی است که در ۵ بازی آخرش، مثل تانک جلو آمده؛ ۴ برد و یک تساوی.

اگر فولاد پیروز شود، مسی‌ها باید کوله‌بار سقوط را آماده کنند. اما اینجا لیگ برتر ایران است؛ جایی که حتی نتایج یک بازی هم می‌تواند جدول را زیر و رو کند. فولاد چشم به رتبه سوم و پشت سر گذاشتن پرسپولیس دارد اما مس برای بقا می‌جنگد.

■ پرسپولیس - تراکتور؛ نبرد در سایه بحران

پرسپولیس، بدون مربی و در اوج آشفتگی، امروز باید از پس تراکتورِ صدرنشین برآید. تراکتوری که هفتهٔ قبل، مس رفسنجان را با ۵ گل نابود کرد و حالا با ۳۵ امتیاز در صدر جدول جا خوش کرده است. از آن طرف، پرسپولیس با ۳۰ امتیاز در جایگاه چهارم می‌لرزد؛ تیمی که آخرین خاطره‌اش از لیگ، توقف برابر ذوب‌آهن ۱۰ نفره است.

جمعه شب، نام اسماعیل کارتال به عنوان سرمربی جدید سرخپوشان اعلام شد. اما او از روی سکوها بازی را تماشا می‌کند و امروز پرسپولیس را دستیاران فعلی‌اش، به رهبری کریم باقری هدایت خواهند کرد. پرسپولیس بدون ایوب، وحید امیری و ارونوف مصدوم و زیر فشار انتقادات، برای ماندن در کورس قهرمانی، باید از تراکتور امتیاز بگیرد.

از سوی دیگر، تراکتور با خط حمله آتشینش که ۲۹ بار دروازه‌ها را فتح کرده، چالش بزرگی برای خط دفاع ناآماده پرسپولیس خواهد بود. حضور ستارگانی مثل علیرضا بیرانوند و مهدی ترابی در ترکیب تراکتور هم، حساسیت‌ها و حاشیه‌های بازی را بیشتر کرده است. هواداران پرسپولیس، با چاپ دلارهای تقلبی و عکس بازیکنان سابق، خودشان را برای یک استقبال جنجالی آماده کرده‌اند.

بازی رفت ۲ تیم با تساوی ۱-۱ به پایان رسید اما این مسابقه حکم مرگ و زندگی را برای پرسپولیس دارد؛ تیمی که هنوز سرمربی‌اش نیمکت را لمس نکرده، باید مقابل یکی از خطرناک‌ترین تیم‌های این فصل صف‌آرایی کند.

■ سپاهان - خیبر؛ زردپوشان در کمین صدر

سپاهان که در سایه تراکتور، دومین تیم جدول است، امروز در نقش جهان از خیبر خرم‌آباد پذیرایی می‌کند. زردپوشان که هفته قبل در یزد، در یک بازی پرحاشیه پیروز شدند، حالا برای سبقت از تراکتور به چیزی جز ۳ امتیاز نمی‌اندیشند. خیبر اما می‌داند کوچک‌ترین لغزش، آنها را تا ته جدول پرتاب می‌کند.

■ نبض لیگ در آزادی می‌زند

هفته هفدهم، در حالی با گرامیداشت یاد امام‌موسی کاظم(ع) همراه است که هر بازی، درامی از جنس فوتبال ایرانی را روایت می‌کند اما بی‌تردید، همه چیز در آزادی خلاصه می‌شود. پرسپولیس یا تراکتور؟ سرخ‌های پایتخت، یا تبریزی‌های پرشور؟ روی کاغذ، شانس با تراکتور است اما فوتبال، همیشه برای غافلگیری‌ها زنده است.

پرسپولیس در کشاکش تصمیمات؛ سرنوشت سعید صادقی در هاله‌ای از ابهام

در روزهایی که هوای اردوی پرسپولیس پر از غبار بلاتکلیفی است، همه نگاه‌ها به حرکات بعدی مدیران باشگاه و تصمیمات کریم باقری دوخته شده است. داستان پرپیچ‌وخم وینگر ساروی سرخ‌ها، سعید صادقی، نمونه‌ای از آشفتگی جاری در این تیم است؛ قصه‌ای که با مصدومیت‌ها، ناکامی در نقل‌وانتقالات و چالش‌های تاکتیکی عجین شده و حالا به نقطه‌ای حساس رسیده است.

با اینکه فهرست خروجی سرخ‌ها از مدت‌ها قبل توسط کریم باقری تهیه شد و انتظار می‌رفت پرسپولیس مطابق با آن، تحولات زمستانی‌اش را کلید بزند اما این تصمیم در نهایت با سکوت و بی‌عملی باشگاه روبه‌رو شد. به جز سعید صادقی، هیچ بازیکنی از تیم کنار گذاشته نشد و همین امر موجب سردرگمی‌های فراوانی شده است. صادقی که از مدتی قبل دیگر در تمرینات تیم حاضر نمی‌شود، همچنان قرارداد رسمی‌اش را با پرسپولیس حفظ کرده و آینده‌اش در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

■ فرصتی که از دست رفت؟

در این میان، تلاش‌های پرسپولیس برای جذب وینگر جایگزین، مثل محمدامین کاظمیان از آلومینیوم اراک نیز بی‌ثمر ماند. باشگاه اراکی حاضر به توافق نشد و این ناکامی، بر پیچیدگی اوضاع افزود. به‌خصوص که مصدومیت وحید امیری و ناکامی‌های بازیکنانی مثل فرشاد احمدزاده و یاسین سلمانی، مشکلات تاکتیکی تیم را دوچندان کرده است. در آخرین بازی، حتی شاهد حضور علیرضا خدادادیِ جوان در ترکیب بودیم؛ نشانه‌ای از بحران در خط هجومی تیم.

■ مصدومیت‌ها و تغییر معادلات

یکی از عواملی که احتمال بازگشت سعید صادقی را به پرسپولیس تقویت کرده، مصدومیت طولانی‌مدت اوستون ارونوف است. این هافبک از ترکیب تیم خارج شده و در کنار آن، پرسپولیس هنوز موفق به جذب وینگر جدیدی نشده است. در چنین شرایطی، نام صادقی دوباره بر سر زبان‌ها افتاده و برخی منابع از احتمال تغییر نظر کادر فنی درباره این بازیکن خبر می‌دهند. اگر این تغییر رویه قطعی شود، بازگشت او به تیم دور از ذهن نیست.

■ ۷۲ ساعت تا سرنوشت نهایی

با نزدیک شدن به پایان مهلت پنجره نقل‌وانتقالات زمستانی، وضعیت سعید صادقی باید ظرف ۷۲ ساعت آینده مشخص شود. اگر چه شایعاتی درباره انتقال او به گل‌گهر یا فولاد مطرح شده اما هنوز هیچ‌کدام رنگ واقعیت به خود نگرفته‌اند. از سوی دیگر، مدیران پرسپولیس که این روزها سرگرم نهایی کردن قرارداد سرمربی جدید تیم هستند، هنوز تصمیم قطعی درباره او اتخاذ نکرده‌اند.

■ باقری؛ تصمیم‌ساز یا تماشاگر؟

در این میان، نقش کریم باقری هم قابل تأمل است. او که ابتدا با کنار گذاشتن صادقی مخالفتی نداشت، حالا با شرایط متفاوتی مواجه شده است. آیا این مربی باتجربه حاضر به تغییر نظر خود خواهد شد؟ آیا سرخ‌ها به واسطه وضعیت ویژه‌ای که در پست وینگر دارند، دست از تصمیمات اولیه‌شان برمی‌دارند و به همکاری با صادقی ادامه می‌دهند؟

■ سرنوشت پرسپولیس در گرو تصمیم نهایی

در نهایت، ۳ روز آینده برای پرسپولیس و سعید صادقی سرنوشت‌ساز خواهد بود. اگر کریم باقری و مدیران باشگاه تصمیم به حفظ او بگیرند، این بازیکن باتجربه می‌تواند بار دیگر به ترکیب تیم بازگردد و کمک‌حال سرخ‌ها در مسیر پرچالش پیش رو باشد اما اگر این تصمیم نهایی نشود، باید منتظر خروج رسمی صادقی و انتقال او به یکی از ۲ تیم مدعی دیگر باشیم؛ پرونده‌ای که هنوز باز است و آینده‌ای که هنوز در دستان مدیران و مربیان سرخ‌ها قرار دارد.

صادرات نفت به چین، اهرم توسعه

یادداشت روز

ادامه از صفحه اول

... می‌تواند به عنوان یکی از راهبردهای کلیدی ایران برای خنثی‌سازی تحریم‌ها عمل کند و فرصت‌هایی را برای توسعه اقتصادی به وجود آورد. در این راستا، یکی از زمینه‌های بارز برای توسعه سرمایه‌گذاری مشترک، حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر، بویژه انرژی خورشیدی و بادی است. چین با دارا بودن ۷۹۰ گیگاوات نیروگاه خورشیدی و ۴۹۰ گیگاوات نیروگاه بادی که مجموعا بیش از ۱۰ برابر ظرفیت اسمی تولید برق ایران است، تجربه و فناوری‌های پیشرفته‌ای در این زمینه دارد. هزینه تولید انرژی‌های تجدیدپذیر در چین بسیار پایین است و سرمایه‌گذاری ۳ میلیارد دلاری از محل مازاد تراز تجاری ایران با چین می‌تواند بیش از ۲۰ درصد ظرفیت فعلی تولید برق ایران را با توسعه انرژی خورشیدی در داخل ایران تأمین کند. از این رو همزمانی این پیشرفت چین در تولید انرژی‌های تجدیدپذیر با مازاد تراز تجاری ایران با چین، فرصت کم‌نظیری را برای استفاده از این مازاد تجاری برای توسعه سرمایه‌گذاری چین در ایران در حوزه انرژی خلق کرده است.

سرمایه‌گذاری چین در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر ایران نه‌تنها فرصتی برای ارتقای سطح تولید انرژی کشور است، بلکه دارای فواید جدی در ابعاد مختلف اقتصادی از جمله اقتصاد خرد، اقتصاد کلان و اقتصاد بین‌الملل است، از جمله:

۱- کاهش وابستگی تولید برق کشور به گاز و رفع ناترازی گازی: با توسعه نیروگاه‌های خورشیدی و بادی، ایران می‌تواند وابستگی خود به منابع انرژی فسیلی بویژه گاز را کاهش دهد. این امر نه‌تنها به رفع ناترازی گازی کمک می‌کند، بلکه مزیتی برای تنوع‌بخشی به سبد انرژی کشور نیز خواهد بود. با کاهش فشار بر منابع گازی، ایران می‌تواند این منابع را به حوزه‌های دیگر مانند صادرات یا تأمین نیازهای داخلی تخصیص دهد.

۲- رفع ناترازی برق کشور: یکی از چالش‌های بزرگ اقتصادی ایران وضعیت نامناسب تأمین برق است. سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر می‌تواند به طور جدی به افزایش ظرفیت تولید برق و کاهش ناترازی موجود کمک کند. این امر باعث بهبود کیفیت زندگی مردم و افزایش رضایت عمومی خواهد شد.

۳- تبدیل شدن کشور به صادرکننده برق و گاز: با توسعه ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر، ایران می‌تواند به یک صادرکننده عمده برق و گاز تبدیل شود. این تغییر وضعیت نه‌تنها می‌تواند به افزایش درآمدهای ارزی کشور کمک کند، بلکه ایران را در سطح بین‌المللی به عنوان یک بازیگر تأثیرگذار در تأمین انرژی معرفی خواهد کرد.

۴- ارتقای امنیت کشور: اجرای پروژه‌های توسعه مشترک با کشورهای دیگر موجب ارتقای سطح همکاری‌های بین‌المللی و تثبیت موقعیت ایران در عرصه جهانی خواهد شد. این نوع همکاری‌ها می‌تواند به تقویت امنیت اقتصادی و سیاسی کشور منجر شود، چرا که توسعه مشترک و متقابل عملا هزینه ناامن‌سازی را برای دشمنان ایران به مراتب بالاتر می‌برد.

۵- ایجاد ثبات اقتصادی: ورود سرمایه ارزی به کشور از محل سرمایه‌گذاری‌های خارجی باعث بهبود وضعیت اقتصادی و حفظ ارزش پول ملی خواهد شد. این امر می‌تواند به تعادل در اقتصاد ملی و کاهش نوسانات نرخ ارز کمک شایانی کند.

۶- کاهش وابستگی ارزی به درهم امارات: با جذب بخشی از ارزهای صادراتی کشور در قالب سرمایه‌گذاری‌های خارجی، وابستگی ارزی کشور به ارزهای دیگر بویژه درهم امارات کاهش می‌یابد. این موضوع می‌تواند به تقویت استقلال ارزی کشور و بهبود شرایط تجاری بین‌المللی ایران کمک کند.

از طرف دیگر با فعال کردن ظرفیت‌های پالایشی فراسرزمینی توسط دولت در سایر کشورها، نفت ایران با تبدیل به فرآورده‌های نفتی با کیفیت و قیمت بالاتری امکان صادرات یافته و این دیپلماسی پربرکت نفتی که در زمان دولت شهید رئیسی فعال شد، تا قبل از آن مغفول واقع شده بود. پالایشگاه‌هایی در ونزوئلا، کوبا، ازبکستان، نیکاراگوئه و آفریقای جنوبی از جمله مواردی بود که در این چارچوب محل سرمایه‌گذاری ایران واقع شد.

بر اساس آنچه نوشته شد، به دولت چهاردهم پیشنهاد می‌شود با پرهیز از مشاوره‌های اشتباه، از ظرفیت صادرات نفت ایران به چین در راستای تعریف فرصت‌های توسعه و سرمایه‌گذاری مشترک حداکثر بهره‌برداری را به عمل آورد و صادرات نفت ایران را با این راهبرد مهم به انضمام توسعه پالایشگاه‌های فراسرزمینی، تضمین و آن را به ابزار توسعه اقتصادی کشور تبدیل کند.